

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 stycznia 1924 r.

w przedmiocie dalszego podwyższenia dodatków drożynianych do rent pobieranych na podstawie ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie, obowiązujących na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 16 i 17 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyniane do rent ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie oraz zmieniającej niektóre

postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64 poz. 398) oraz art. 2 ustawy z 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. № 30, poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Uszkodzonym, którzy w myśl ustawy z dn. 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyniane do rent ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398), pobierają dodatki drożyniane, przysznaje się od 1 grudnia 1923 roku począwszy aż do odwołania w miejsce dodatków drożynianych, pobieranych dotychczas na podstawie powyżej powołanej ustawy i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 roku (Dz. U. R. P. № 63, poz. 471), — dodatek drożyniany do rent, równający się różnicy między rentą pobieraną na podstawie ustaw i rozporządzeń, obowiązujących w chwili wypadku, a kwotą, jakaby osoba uprawniona pobierała tytułem renty względnie odprawy po myśli §§ 559—563 i 586—595 obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej (Reichsversicherungsordnung) z dnia 19 lipca 1911 r., gdyby zarobek roczny obliczony w myśl §§ 563 — 570 powyższej ordynacji wynosił 15.000.000 mkp.

§ 2. Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu oraz Zakład ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie w Poznaniu, jak również władze i urzędy państwowe i komunalne, względnie inne instytucje publiczne, które wstąpiły zakresem swego działania w miejsce odpowiednich niemieckich władz, urzędów i instytucji publicznych, przeprowadzających ubezpieczenie wypadkowe, o ile wypłacają rentę podpadającą pod postanowienia cytowanej ustawy z dn. 2 lipca 1921 r., obowiązane są podwyższać względnie obniżać po każdym zakończonym kwartale kalendarsowym z ważnością od drugiego miesiąca następującego kwartału dodatki drożyniane, przyznane w § 1 niniejszego rozporządzenia, w ten sposób, by renta wraz z dodatkiem zwiększała się względnie zmniejszała o sumaryczny wskaźnik zmian kosztów utrzymania, obliczony na podstawie zsumowania procentem składanym wszystkich poszczególnych wskaźników w przeciągu kwartału, ustalonych przez komisję dla badania zmian kosztów utrzymania w Warszawie.

Dodatki drożyniane, przyznane w § 1 rozporządzenia niniejszego, winny być po raz pierwszy powiększone względnie zmniejszone z ważnością od dnia 1 lutego 1924 r. przyczem zastosowany będzie wskaźnik sumaryczny, obliczony na podstawie wszystkich wskaźników poszczególnych, ustalonych przez wyżej wymienioną komisję w ciągu IV kwartału 1923 r.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*